

medfør af konventionen, må videregive disse oplysninger. Konventionen fraviger på dette punkt de almindeligt gældende danske regler om videregivelse af oplysninger til myndigheder, som har et sagligt behov for dem, herunder reglerne i forvaltningslovens §§ 28 og 31, hvorefter en forvaltningsmyndighed, i det omfang den er berettiget til at videregive en oplysning, også er forpligtet til at gøre det på begæring af en anden forvaltningsmyndighed, hvis oplysningen er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

For at undgå sammenstød mellem konventionens forbud mod videreudlevering af en meddelt oplysning, og danske lovbestemmelser i f.eks. skatte- og sociallovgivningen, der hjemler en myndighed ret til at indfordre alle oplysninger fra andre myndigheder, foreslås udlændingeloven ændret, således at det fastslås, at fortrolige oplysninger, der er modtaget fra et andet EF-lands myndigheder kun må videregives til de i konventionens artikel 15, stk. 5, nævnte myndigheder. Oplysningerne må endvidere kun anvendes til de formål, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 1. En bestemmelse med dette indhold foreslås indsat som ny § 58 a, stk. 1.

Justitsministeriet har overvejet, om der også burde fastsættes nærmere regler om danske myndigheders videregivelse af oplysninger til myndigheder i andre lande. Forvaltningslovens § 28 om videregivelse af fortrolige oplysninger til anden forvaltningsmyndighed angår kun videregivelse til anden dansk myndighed. Om videregivelse af fortrolige oplysninger kan finde sted til udenlandske myndigheder, beror således på, om videregivelsen er berettiget, jf. straffelovens § 152 og § 152 e og forvaltningslovens § 27. Når regeringen har indgået en international overenskomst med fremmede stater, som bl.a. indebærer, at den danske stat er forpligtet til at videregive fortrolige oplysninger, har det i praksis hidtil været antaget, at videregivelse af fortrolige oplysninger til opfyldelse af den pågældende internationale forpligtelse, ikke er uberettiget efter straffelovens bestemmelser om tavshedspligt.

Det følger af konventionens artikel 15, nr. 1, at medlemsstaterne er folkeretligt forpligtet til på begæring at videregive de i artikel 15, nr. 2, omhandlede oplysninger. Asylokonventionens artikel 15, nr. 2, vedrører i første række oplysninger, som er egnet til at identificere asylansøgeren, men også faktiske oplysninger om en tidligere indgivet asylansøgning.

Selv om oplysningerne er af fortrolig karakter, vil en videregivelse til en myndighed i et af konventionen omfattet land på baggrund af det ovenfor anførte kunne ske efter de almindelige regler i forvaltningsloven og straffeloven om tavshedspligt, idet videregiv-

velsen som følge af konventionsforpligtelsen ikke vil være uberettiget.

Videregivelse af oplysninger efter konventionens artikel 15, nr. 3, er derimod fakultativ. Denne bestemmelse vedrører videregivelse af oplysninger om de grunde, som en asylansøger har anført over for ét lands myndigheder til støtte for sin ansøgning samt grundene til statens afgørelse i sagen, til brug for et andet af konventionen omfattet lands behandling af asylsagen. Ifølge artikel 15, nr. 3, er det en betingelse for udlevering af de i nr. 3 omhandlede oplysninger, at asylansøgerens samtykke foreligger. Når samtykke foreligger, er der ikke noget til hinder for at videregive oplysningerne.

Asylokonventionens artikel 14 indeholder regler om udveksling af generelle oplysninger på udlændingområdet. Disse oplysninger, der ikke vedrører enkeltpersoners forhold, vil i almindelighed frit kunne videregives, da de ikke vil være af fortrolig karakter som følge af hensyn til private interesser.

Justitsministeriet har på den baggrund ikke fundet det nødvendigt at fastsætte særlige regler om danske myndigheders videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder.

I overensstemmelse med konventionens artikel 15, stk. 11-12, foreslås det, at Registertilsynet skal føre tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er videregivet efter konventionen, jf. § 58 a, stk. 2.

4.8. Fremtidige aftaler med lande uden for EF

Som nævnt overvejer EF-landene at åbne mulighed for, at udvide samarbejdet i henhold til asylokonventionen til andre stater ved at lade dem indgå forpligtelser i lighed med de i konventionen fastsatte.

Det foreslås derfor, at Danmark uden fornyet forelæggelse for Folketinget kan indgå i et fremtidigt samarbejde, såfremt dette bliver aktuelt, jf. den foreslåede § 58 c.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Skønnet over udviklingen i udgifterne på asylområdet er forbundet med betydelig usikkerhed, idet der heri nødvendigvis ligger forudsætninger med hensyn til udviklingen i indrejsetallene.

På denne baggrund er det også forbundet med vanskelighed at skønne nærmere over, hvilke økonomiske eller administrative konsekvenser der følger af forslaget om ændrede sagsbehandlingsregler. Der vil i den forbindelse kunne blive tale om konsekvenser for udlændingemyndighedernes sagsbehandling og for opholdstiden for asylansøgere i indlogeringscentre.